Mizah

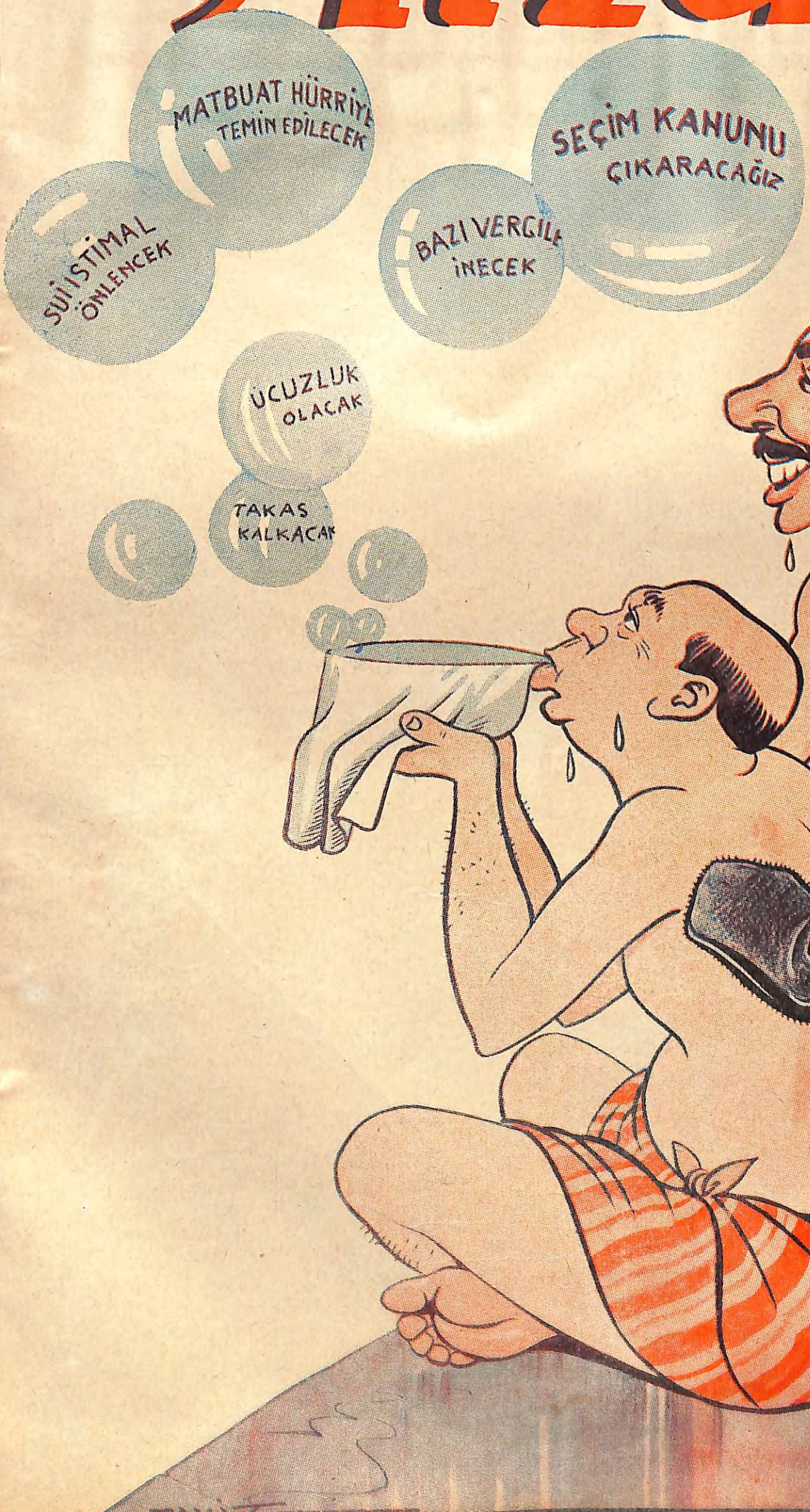

Başvekilimiz gazetecilere yapılacak işler hakkında izahat vermiş...

— **Bayım, sizden evvelkiler de böyle şişirirlerdi!..**

FIKRALAR

TEVEKKELİ DEĞİL!

Güzel sayılamıyacak derecede çirkin bir kadın, hayatından bahsediyordu:

— Babam alnının teriyle ekmeğini kazanan basit bir adamdı. Trenlerde ateşçilik ederdi.

Arkadaşı hayretle sordu:

— Tevekkeli değil! Siz her halde bir kazâ esnasında meydana geldiniz. Öyle değil mi?

İKİZ

C.H.P. Genel Başkan vekili Hilmi Uran memurlarından birini çağırdı:

— Yavrum, dedi. Yakında kadromuzda bir münhal olacak. Oraya sizin ikiz kardeşinizi almaya karar verdim.

Memur şaşırmıştı:

— Benim... ikiz kardeşim...

Hilmi Uran ısrarla devam etti:

— Geçen gün siz kaynananızın cenazesi için izin alıp gittiğiniz zaman ben kardeşinizi Beyoğlunda gezerken gördüm. Tıpkı size benziyordu...

HAY ALLAH RAZI OLSUN!

Bir toplantıdaydılar. Pek iyi eğlendiklerini iddia edemezlerdi. Bunu farkedenlerden biri:

— Ben gidiyorum, azizim, dedi. Canım sıkıldı. Çok sıkıntılı bir hava var.

Müze Müdürü Tahsin Öz arkadaşının elini sıkarken :

— Güle güle, dedi. Doğrusu iyi düşündün: Buradaki sıkıntılı havayı başka türlü gidermenin imkânı yoktu!

CEVAP

Denizyolları işletme müdürlerinden Osman bir akşam evde:

— Ben Ankaraya gidiyorum, hanım, dedi. Üç, dört gün ancak kalacağım. Bu müddet zarfında her halde canın sıkılmaz.

— Sıkılmaz, tabiî. Çünkü ben de seninle beraber geliyorum.

— Yok canım, ne münasebet! Sen Ankarada ne yapacaksın?

— Elbise alacağım.

— Elbise mi alacaksın? Peki ama, burada da istediğin elbiseyi yaptırabilirsin.

— Teşekkür ederim. Ben de senden bu cevabı bekliyordum.

TIPKISI

Ressam, karısının portresini yaptırmak üzere müracaat eden adama teminat veriyordu:

— Merak etmeyin, efendim Hanımefendiyi o kadar canlı bir şekilde çizeceğim ki, ne zaman görseniz derhal ayağa fırlayacaksınız...

NE MUTLU!

Bir arkadaştaydılar. Arkadaşlarının evlenmelerinin yirmi beşinci yıldönümünü kutluyorlardı.

Profesör Yavuz Abadan kadını tebrik ederken:

— Bravo, doğrusu, dedi. Bir çeyrek asır ayni erkekle yaşamak...

Kadın onun lâkırdısını kesti:

— Hayır ,efendim. Ayni erkekle değil... Kocam o günden beri çok değişti!

EL FALI

Aktör Bedia Statzer el falının pek de yabana atılır bir şey olmadığını, bunda hakikatin de bir payı bulunduğunu söylüyordu.

Cahide Sonku:

— Doğrudur, dedi. El hakikaten insanın aynasıdır. Meselâ, cumartesi günü gece yatısı misafirliğine bize gelenlerin ellerine bakar bakmaz ne karakterde insan olduklarını derhal anlıyorum!

DÖRTLER

Müzeyyen Senar Işıl acele acele gidiyordu. Ahbaplarından biri yolunu keserek sordu:

— Nereye böyle, şekerim? Mühim bir davet mi var?

— Çok mühim: Bizim arkadaşlardan üçü toplanmışlar, ben olmadan başlıyamıyorlarmış. Telefon ettiler, beni de çağırdılar.

— Konser mi var?

— Hayır, galiba poker.

MÜŞKÜL MESELE

Foto Sabah'ın sahibi İsmail İnsel uzaktan geçen bir kadını gösterdi:

— Şu kadını görüyor musun? Bizim mahalledendir. Babası ona öyle büyük bir fenalık etti ki!

— Yok canım?

— Evet. Otuz beşine bastığı zaman eline geçmek şartiyle on bin lira bıraktı. Kadın o zamandanberi şaşırmış vaziyette! Otuz beşine mi bassın, yoksa on bin liradan mı vazgeçsin, bilemiyor...

PERİ

Beşinci Sayısı
Herkesi şaşırtacak bir güzellikte
Hazırlanıyor!

KONUŞMA

Raşit Rıza bir kitapta okuduklarını anlatıyordu:

— Afrikada bir kabile varmış, erkeklerin hâkimiyeti o kadar sıkı imiş ki kocalar konuşmadıkça karıları ağızlarını açmazlarmış .

Dinliyenlerden Muammer Karaca:

— Enayiler, dedi. Ben o erkeklerin yerinde olsam hiç konuşmam .

Sayı : 147 Cilt : 6 FİATI 25 KURUŞTUR 29 Nisan 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Dön Baba Dön!

BİR dostum anlattı: Avrupalı profesörlerden biri ders takrir ederken:

— Türkiyede teşkilât, müşkilâttır. Otomatik de ârızadır!

Dermiş.

Yine bir dostum, bir Avrupalının bizim memleketteki teşkilât hakkında:

— Teşkilâtsızlığın teşkilâtlandırıldığı yegâne teşkilâtsız memleket Türkiyedir!

Dediğini söylerdi.

Hazin! Fakat doğru...

Memleket idaresi (fasit bir daire) oldu; içinden çıkmağa imkân yok. Dön baba dön!

En karışığından en basitine kadar hiç bir meseleyi hal edip bitiremiyoruz. Hangi vak'ayı ele alsak: «Armudun sapı var. Üzümün çöpü var!» diyoruz; doluya koyuyoruz almıyor, boşa koyuyoruz dolmuyor.

Veremle mücadele ediyoruz; hayat pahalılığına çare bulamıyoruz. Harp görmüş, istilâya uğramış memleketler hayat pahalılığını yüzde elliye indiriyorlar. Biz halka et yediremiyoruz.

7 Eylûl kararları, seçim kanunlarını dünyanın masrafını edip mütehassıslara tahlil ettireceğimize «halkı rahatlandıracak idare nasıl olur?» Onu tahkik etsek daha münasip olmaz mı?

Gelecek cevabı şimdiden tahlil etmek güç bir iş değildir. Bu cevap memleket idaresi hakkında fikri sorulan (Nuşirevân) ın sözüdür:

— Memleket işini daima tecrübeli ellere bırakırız. Kimseye yapamıyacağımız şeyleri vaadetmeyiz. Cezayı hiddetimize değil cürmün derecesine göre veririz. Mühim meseleleri âkil oldukları bizce tanınmış olanlarla istişare ederiz!

Görülüyor ya. Meğer memleket idaresi denilen şey ne kadar basit bir şeymiş!

MİZAHÇI

Falcı — Ey gözü kara, yüzü kara efendi, zenginlere bakarsın, fakirleri yakarsın, düşmanlarını yere serer sonracağızım elini kolunu sallar gezersin, kalabalık bir yerde konuşuyorlar amma, senin için mi, yoksa kendileri için mi bilinmez; ille velâkin sen de bir gün elleri yakmaktan vazgeçersin amma altı ay mı, altı sene mi, altı asır mı orasını mevlâ bilir !

SIYASET ve SEYAHAT

Refi' Cevad ULUNAY

Atlantik Paktı münasebetile Avrupaya seyahat eden Dış Bakanımız avdet eder etmez bir Akdeniz Paktını pişirmek üzere Amerikaya hareket ettiler. Bütün gazeteler bilmem kaç yüzüncü olarak bir kere daha fotoğraflarını koydular; Akdeniz Paktının ne olduğu pek bilinmemekle beraber her halde sayın bakanımız yakında Amerikadan da avdet buyuracaklar ve bu vesile ile yine fotografları görülecek, gazeteler seyahatlerine ait makaleler, mülâkatlar, ihtimaller neşredecekler.

Dış İşleri Bakanı İstanbulda bir kaç gün kaldıktan sonra Pasifik Paktını müzakere etmek üzere sayın refikaları ile birlikte Filipin adalarında Manilaya hareket edeceklerdir.

Pasifik Paktının hararetli müzakerelerinde ne gibi muvaffakiyetler elde edileceğini henüz bilmiyorsak da değerli Dış İşleri Bakanımız Maniladan avdet buyurunca Hint Okyanusu Paktına iştirak etmek çaresini temin için sayın refikaları ile birlikte Seylân adasını teşrif edeceklerdir. Orada ne kadar kalacakları malûm değildir. Fakat Hint Okyanusu Paktının müzakereleri sona erince tekrar yurda avdet eyliyecekler ve burada kısa bir müddet kalıp istirahatten sonra hemen «Manş Denizi» Paktına yetişmek üzere muhterem refikaları ile birlikte Londraya hareket edeceklerdir. Oradan dönerek aziz yurdumuzda kısa bir istirahati müteakip valizleri hazırlayarak Baltık Denizi Paktının müzakeresine iştirak için sayın refikaları ile birlikte (Oslov)a azimet buyuracaklardır .Paktın müzakeresi biter bitmez yine yurdumuza dönecekler; pek kısa bir tevakkuftan sonra «Şimal Denizi» Paktına yetişmek üzere muhterem refikalariyle birlikte tayyareye atlıyacaklardır. Burada ne kadar kalacakları malûm değildir. Fakat Şimal Denizi Paktı tahakkuk eder etmez vatana dönerek ufak bir yorgunluk çıkaracaklar ve hemen eşyaları hazırlayıp «Adriyatik Paktı»nda bulunmak üzere sayın refikalariyle birlikte Venediğe koşacaklardır. «Adriyatik Paktı»nda hazır bulunduktan sonra yine yurda avdet edip gazetecilerle mülâkatlar edecekler ve gazetelerde yirmi kadar pozda resimleri görülecek. Bu merasim biter bitmez değerli bakanımız hemen heybe ve hurçlarını sarıp «Hazar Denizi Paktı» na iştirak etmek üzere muhterem refikalariyle birlikte İranı şereflendireceklerdir. Dış İşleri Bakanımız bu seyahatten sonra bermutat biraz memleket havası almak üzere yurda muavedet buyuracaklar ve bilhassa İran hakkında ve «Hazar Denizi Paktı» hakkında gazetelere mühim beyanatta bulunacaklar ve yeni resimler vereceklerdir. Bu meşguliyet bitince yine çantasını kapıp sayın refikaları ile birlikte «Kutup Denizi» Paktına yetişmek üzere tayyareye bineceklerdir. Bu siyasî seyahat çok heyecanlı olacaktır. Çünkü Dış İşleri Bakanımızın soğuk kanlılığı dünyaca malûm olduğu cihetle kutup sâkinleri onu, kendilerinden bir mahlûk zannederek, büyük nümayişlerle karşılayacaklardır.

«Kutup Denizleri» Paktını müteakip yine yurda dönecekler ve bu sefer beyaz ayı postlarından mantolar, buz ördeklerinden kaplar ve fok derisinden cüzdanlar ve çantalarla çıkarılmış resimleri gazetelerde görülecektir.

Denizler bittikten sonra paktlar biteceği cihetle sayın bakanımız nihayet valizleri hazırlayıp Ankarayı teşrif edecekler ve orada 24 saat kaldıktan sonra hemen Tarabyada deniz mevsimini geçirmek üzere İstanbula avdet eyliyecekler...

— Düğün mü var, bu ziyafet ne?
— Hayır, müessesenin mutfağına bir musluk takıldı, onun resmi küşadı yapılıyor !

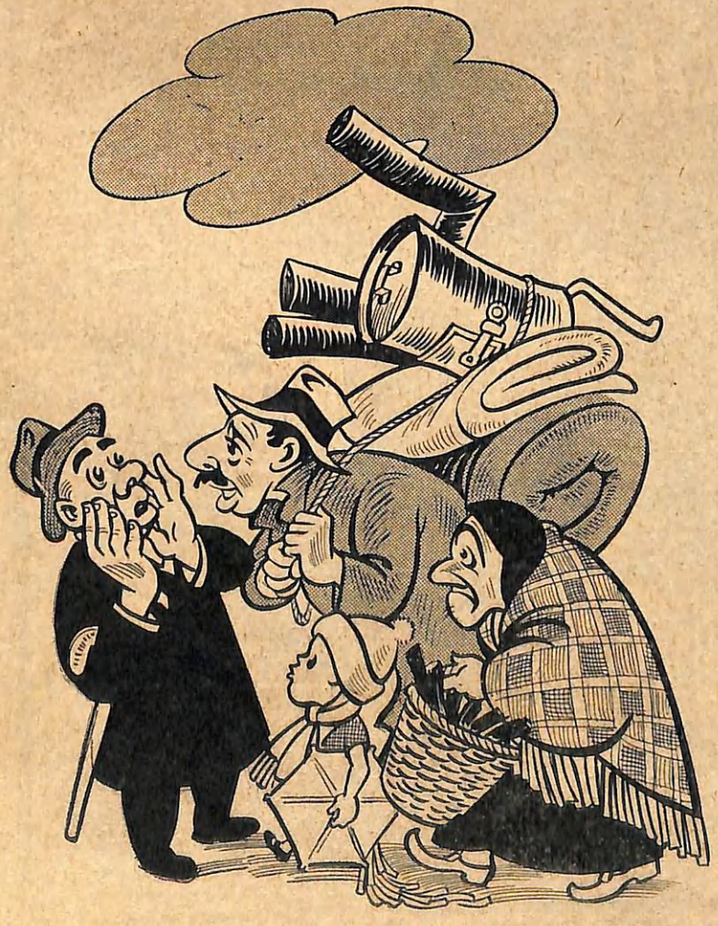

— Göçmen misiniz?
— Hayır, bahar bayramında eğlenmek için kıra gidiyoruz !

Bertarz-. Kudema

Biz Neyiz?

Serâzâdız -lehülhamd- intisâb-u inhinâmız yok,
Bizim hiç kimseden bir havfimiz yoktur, ricâmız yok.

Meded-hâh olmadık âlemde bir gün mîr-ü pâşâdan,
Asâ-yı köhnemizden mâadâ bir müttekâmız yok.

Beridir kalbimiz tûl-i emelden, hırs-ı şöhretten,
Şu hâk üstünde -çerden, çöpten olsun- bir binâmız yok.

Ricâl âsâ esîr-i haşmet olmaktan müberrâyız,
Hamâm-u hânımız, bostân-u bâğ-ı dilküşâmız yok.

Ahassı gaayemiz ta'kib-i râh-ı istikaamettir,
Hıyânet-pîşemiz yoktur, habâset-âşinâmız yok.

Ne geçtik şehr-i (Pâris) ten, ne içtik bâde (Nevyork)' ta,
Hudânın kırlarından başka bir cây-ı safâmız yok.

Güzel sevmekte, mey içmekte var ifrâtımız ammâ,
Şükür Allaha, müfritlerle aslâ merhabâmız yok.

Sakın bahseyleyip in'âm-ı devletten sen ey (Rasih)
Temâyül umma bizden, karnımız tok, iştihâmız yok.

Yesâr-ü ihtişâm-ı dehri saydık hîçe biz çoktan,
Güher-dârânımız yok, hod-nümâmız, hod-sitâmız yok

Mücâdil olmadık bedmâyelerden gayri kimseyle,
Haşîn-üt-tab'ımız yok, bed-edâmız, bed-sadâmız yok.

Şereftir hâkipây olmak bizimçin ehl-i irfâna,
Tasallüftan baîdiz, kibrimiz yoktur, riyâmız yok.

Sefâhet etmedik biz mâl-ı mîrîden çalıp çırpıp,
Fücûr-ü fitneden vâresteyiz, ehl-i hevâmız yok.

Döneklik etmeyiz hiç bir zaman, hiç bir husûs üzre,
Riâyetkâr-ı ahdiz, bî sebât-u bî vefâmız yok.

Bu ra'nâ şîri, ey hâmem, görenler şöyle derler hep:
Bizim (Râsıd) dan üstün şâir-i rengin-edâmız yok.

Râsıd

— Şu bataklıktan ne zaman kurtulacağız ki?
— Aldırma garı, heç olmazsa bu türlüsüne alışığız!

— Şehre gidip hanımefendi olacağım.
— Golay mı sandın hanım olmağı?
— He, evvelâ hizmetçi olurum, sonra da hanımefendi!

Hayat ve Eşekler

Et meselesinin aldığı vahim durumu gazetelerde okudunuz. Koyun eti dört yüz elliyi bulunca ve belediye reisimiz de «koyun eti bulamayanlar sığır ve kuzu yesinler!» deyince halk et diye ne bulursa ona saldırdı. Bu meyanda en fazla telefatı katırlarla eşekler verdiler. Kale dışında boğazlanan eşeklerle, onların gayrimeşru evlâdı olan katırlar otomobillerle şehre nakledilerek satılmağa başlandı.

Bu kötü haber, Merzifon, Kıbrıs ve Mısıra aksedince bu diyarın çemenderleri derhal Birleşik Milletler Cemiyetine başvurdular ve ırklarının uğradığı musibetleri protesto ettiler... Diğer taraftan şehrimizin bütün eşekleri bir araya toplanarak büyük bir miting aktettiler ve hararetli nutuklar irad eylediler. Hâdiseyi tafsilâtiyle yazıyoruz :

Miting, Edirnekapı haricinde metrûk bir mezarlıkta yapıldı. Muayyen saatte şehrin her tarafından hazin anırtılarla muhtelif boy ve renkte eşekler toplanma mahalline doğru ilerliyorlardı. Bazılarının gözleri yaşlıydı.

Miting tertip heyetinden Uzunkulakoğlu, yüksek bir mezar kaidesine çıkarak (marsuvanî) makamından uzun uzun anırdıktan sonra:

— Ey benim fedakâr ve mağdur arkadaşlarım!

Hitabı ile söze başlayınca bütün anırtılar birden durdu. Eşekler kulaklarını hep birden ses gelen tarafa çevirdiler.

Uzunkulakoğlu devam etti:

— Bugün hepimizi buraya toplayan sebebin ne olduğunu biliyorsunuz; bunu tekrara hacet yoktur. Bize karşı yapılan zulmü protesto için toplandık. Dertlerimizi teşrih için ateşli hatipler huzurunuzda nutuklar irat edecekler... İlk olarak «Çifteli» söze başlıyor...

Eşekler oldukları yerde tepindiler, nallarını taşlara çarparak devamlı bir takırtı ile hatibi alkışladılar.

Çifteli nutkuna şöyle girişti:

— Ey mağdur kardeşlerim!

İnsan denilen zalimler, bize ettikleri zulme doymamış olacaklar ki şimdi artık canımıza da kıymağa başladılar. Bugüne kadar onlardan çekmediğimiz cevrü cefa kalmadı. Bizim gibi sabırlı, çalışkan, kanaatkâr hayvanları hem tepe tepe kullanırlar, hem döverler, hem de hamakata misal olarak zikrederler; hikâyelerinde kaba, hödük, inatçı bir karakter tasvir ettiler mi? hemen senbol diye bizi anarlar; birbirlerine kızınca bizim ismimizle küfrederler; «eşek oğlu eşek» derler; birbirlerini hicvedecek olsalar:

Sen o eşşeksin ki hem üstündekî teşdîdinin,

Âlet-i-tîmâra benzer la yuad dendanı var!

Derler. Biz bunları işitir ve hiç kızmayız. Çünkü insan oğulları acayip mahlûklardır. Hem böyle söylerler, hem de bizden vazgeçemezler; o kadar ki deve gibi mübarek bir hayvanın bile önüne rehber olarak yine bizi geçirirler.

Fakat bugün vaziyet öyle değildir arkadaşlar! İnsanlar et bulamayınca bizi yemeğe başladılar. Son zamanda müthiş te-

— *İstediklerini her gün papağan gibi tekrarlayıp duruyorsun..*

— *Ben tekrarladıkça, sen de Nasrettin Hocanın hindisi gibi yalnız düşünüyorsun !*

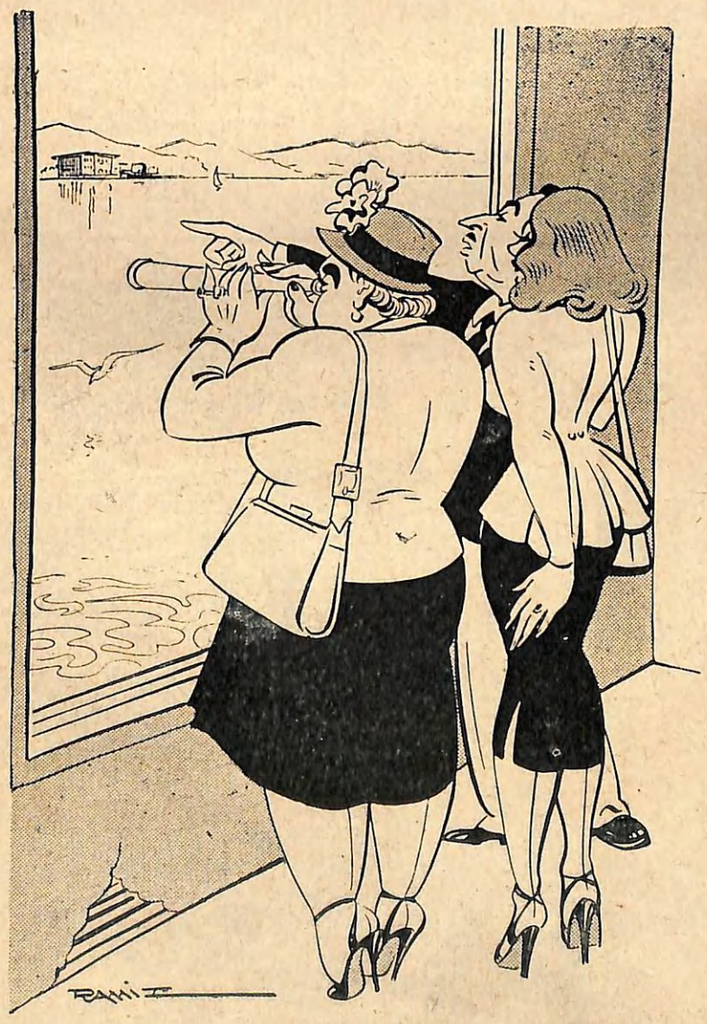

RİTA HAYWORTH, BOĞAZDA KONAK OTELİNDE KALACAKMIŞ ..

Mal sahibi — Madam, yalımızdan Canlı Balık da gözükür.

Terzi Turpik — Canlı balığın meraklısı kızımdır. Ben Rita Hayvortun elbise modellerini örgenmek için bir harabat haneyi tutmak istoorum, ağnadın?!

— *Baharda kırlarda açılmağa bayılırım..*
— *Ya ben size açılsam bayılmaz mısınız?!*

lefat verdik... Bozrahvan, Karasıpa, Dikenâşıkı, Kesikkuyruk neredeler? Bütün bu namlı kardeşler isimleri malûm olmayan diğerleriyle beraber boğazlandı ve etleri insanların kor düşesi gırtlaklarına nasip oldu.

Dayağa tahammül ederiz ama pisboğazlık için ölüme gelemeyiz...

Nutkun burasında müthiş bir anırtı aksetti. Eşek kalabalığının içinden bir dişi hatibin sözünü keserek hitabet kürsüsüne fırladı.

— Ben, dedi, evvelki gün Rami yolundaki hendekte öldürülüp eti şehre nakledilen Karasıpanın annesi Çayırfulyası'yım! Evlâdımın intikamını alınız! Yanan yüreğime su serpilsin...

Zavallı annenin bu feryadı dinliyenler üzerinde öyle bir tesir husule getirdi ki bütün kulaklar, rüzgâra tutulmuş haşhaş tarlası gibi sallandılar. Gırtlaklardan acı bir anırtı yükseldi.

Çifteli sözlerini ön ayaklarının şiddetli hareketleri ile canlandırarak:

— Bu gamlı ananın matemine hep iştirak ediyoruz! Miting mazbatasına bu hâdiseyi kaydedeceğiz.

sözü ile kürsüden indi .

Çifteliden sonra tekrar kürsüye gelen Uzunkulakoğlu :

— Kardeşlerim! dedi. Mitingimiz sona erdi. Tertip heyeti hakkınızı müdafaa için lâzım gelen tertibatı almıştır. Biz eşeklere yakışır şekilde sükûnetle dağılınız .Sakın insanlık edip birbirinizi incitmeyin...

Eşekler:

— Kahrolsun zalim insanlar.. Yaşasın eşekler!

Anırtılariyle ahırlarına doğru yollandılar!

Tek kerame

Istanbul vasfında

II

Vâlî-i Stambûl ki evsâf-ı güzîni
İhvâna bugün parmak ısırtırsa revâdır.

Basmaz yere toz toprağı incitmemek üzre,
Gerdûneden inmez ki onun keyfi kekâdır.

Verdikçe ziyâfet gece gündüz Belediyye,
Zanneyler o dünyâde geçim bâdihavâdır.

Bir kerre yayan geçtiği yoktur ki pazardan,
Görsün gözü eşyâ ve gıdâ halka belâdır.

Varmıştır etin kıyyesi dört, beş yüze çoktan,
Süt bahsini hîç açma ki bir başka cezâdır.

Vaktiyle olurmuş süt içen hasta şifâyâb,
Sağlam biri nûş etse bugün hâli fenâdır.

Bir yanda fiatlar başı boş yükselip artar.
Bir yanda şehir meclisi mevkuf-i duâdır.

İnşâ edelim nâmına bir heykel-i ahşâb,
Dülgerliği der'uhde ederlerse Bahâdır.

Bir yerde durup kalması bir böyle hakîmin,
Billâhi Ozan bir güle bir nehri fedadır!.

AKILLI OZAN

— *Duydun mu? Bizim aşçıbaşı hizmetçi kızla işi pişirmiş..*
— *Bak kerataya, demek pişirecek başka şey bulamadı!*

Anahtar

YAZAN : VİR-GÛL

Eski Roma'nın parlak günlerindeydi. Şehrin yakışıklı delikanlılarından Augustos Domus, henüz bir haftalık gelin olan karısı İsabella Zebellâ ile evlerinin balkonunda uzanmış keyif çatarken arkadaşı Romolus Romus çıkageldi.

Augustos toparlanmaya lüzum görmeden:

— Hoş geldin, Romolus, dedi. Ne haber?

Romolus cevap verdi:

— Haber kötü.

— Ne var?

— Harp var, harp! İmparator Kartacaya harp açtı. Donanma yarın hareket ediyor. İmparator sana haber yolladı: Sabah erkenden saraya gideceksin. Talimatı sana bizzat kendisi verecek.

Romolus son söz olarak:

— İşte böyle, dedi.

Augustos:

— Ne yapalım, öyle olsun, dedi.

O zamana kadar hiç konuşmamış olan İsabella da ilk söz olarak:

— Git, Augustos, dedi, git; seni beklerim.

*
* *

Ertesi sabah güneş doğmak üzereyken Augustos uyandı. Yanıbaşında henüz yeni uykuya dalmış uyuyan güzel karısına baktı. Baktıkça bakacağı geldi :Doymamıştı çünkü bu güzel kadına henüz...

Eğildi, alnından öptü; yanağından öptü; dudağından öptü; göğsünden öptü... Öptü...

Sonra uyandırdı:

— Kalk İsabella ,dedi. Kalk, kemerini tak.

Genç kadın, kocasının elini vücudünde hissedince tatlı bir heyecanla uyandı, gözlerini süze süze ona baktı:

— Sabah mı oldu? diye sordu.

Augustos, mahzun bir sesle cevap verdi:

— Evet, İsabella, sabah oldu... Hem öyle bir sabah ki aylarca, belki yıllarca sürecek ve gecesi ancak ben döndüğüm zaman gelecek...

İsabella son söz olarak:

— Git, Augustos, dedi, git; seni bekliyeceğim.

Augustos karısını son defa olarak öpüp bağrına bastırdıktan sonra:

— Gel, karıcığım, dedi. Kemerini tak..

İkisi karşı karşıya durmuşlar, mahzun mahzun yere bakıyorlardı. Augustos'un elinde o devrin evlilik hayatında büyük bir yeri olan «bekâret kemeri» vardı.

Bu acı an bir müddet devam etti. Sonra, İsabella kendisini kocasının eline teslim etti. Augustos kemeri taktı, kilitledi, anahtarı cebine attı ,vedalaştı.

*
* *

Augustos atına atladı, saraya gitti. İmparatorla görüştü. Biraz sonra çıkarken kapıda Romolus'la karşılaştı. Arkadaşı onu görünce boynuna sarıldı:

— Güle güle. Augustos, dedi. Bir arzun varsa söyle.

Augustos arkadaşının elini hararetle sıkarken :

—Eksik olma, Romolus, dedi. Saraya mensup olman sıfatiyle sen burada kalıyorsun. Onun için ,senden bir ricam var: Karımı sana emanet ediyorum. Anahtarı sana vereceğim. Bir sene beklersin. Gelmiyecek olursam, anahtarı kullanmak senin hakkındır. Karım yabancıya gitmesin, olmaz mı?

Romolus nezaket icabı, tabiî: «olmaz» diyemedi ama, biraz müstağni davranmak lüzumunu da duymamış değildi:

— Ne münasebet, canım! dedi. Allah esirgesin. Sağ-salim döner gelirsin inşallah.

Tekrar el sıktılar, sarıldılar, ayrıldıalr.,

Augustos atına atladı, kamçısını şaklattı. Şehrin dışına doğru uzaklaşmaya başladı.

Fakat, beş yüz metre gitmiş gitmemişti ki arkasından bir nal sesi duydu. Başını çevirip baktı: Tozu dumana kata kata bir atlı geliyordu. Biraz yavaşladı, sonra dönüp baktı: Gelen Romolus'tu. Durup bekledi:

Arkadaşı yaklaşınca sordu:

— Ne var, ne oldu?

Romolus, nefes nefeseydi:

— Şey... Augustos... Unuttun galiba... Hani... anahtarı verecektin... Nerede anahtar?

— Gayri sıkıntıdan kurtulacağız, dışarıdan pulluk geliyormuş..
— Kaç para eder, bizde alacak pul olmadıktan kelli!

Çömezin Röportajları

147 Taşlar Gediğine

Çizen: RAMİZ

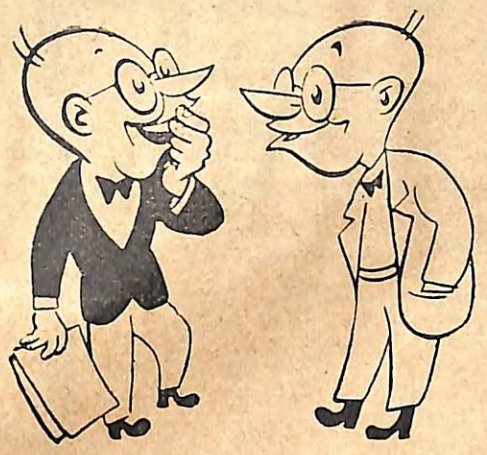

— Bir çok eski meb'uslar ara seçimlere hazırlanıyorlarmış..
— Tabii: Afyonun keyfini tiryakilerden sorarlar !

— Bu kadar yardıma rağmen halâ rahat edemedik..
— Tabii: Açа dokuz yorgan örtmüşler, yine uyuyamamış !

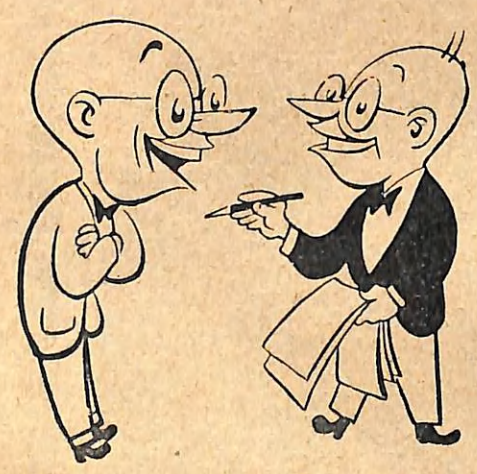

— Akıl hastanesinde beş bin kişilik mutfak yapılmış..
— Elbette. Akıllı düşünesiye kadar deli bayram eder !

— Bazı muhaliflerin işleri beğenmemesine ne dersin?
— Altı aylık seyisliği var, kırk yıllık fışkı karıştırır, derim!

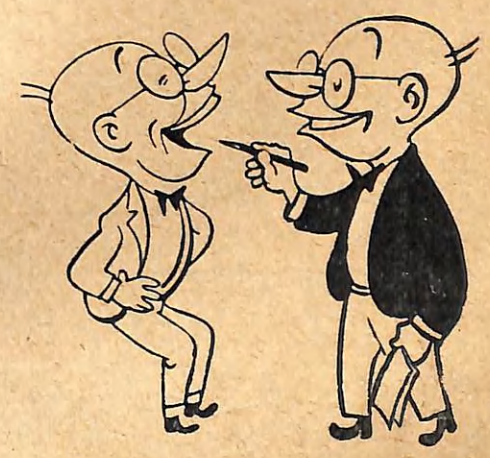

— Belediye şu celepleri bir türlü mat edemedi.
— Tabii, at at oluncaya kadar sahibi mat olur!

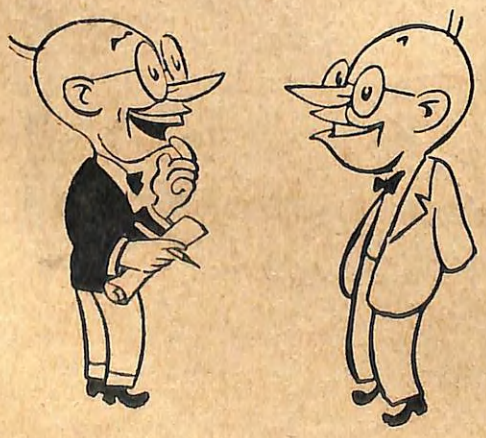

— Bu suiistimallerin mesullerini niçin bulamıyorlar?
— At izi it izine karıştı da ondan!

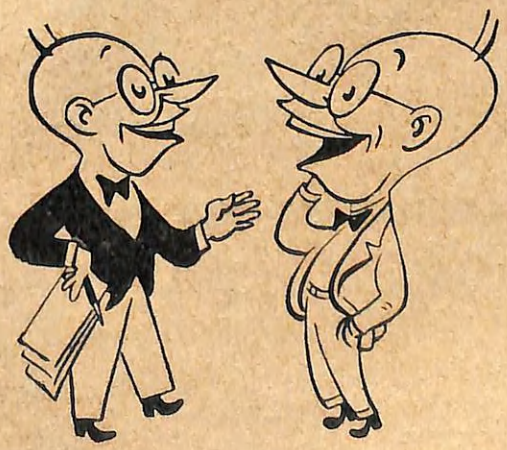

— İstanbul belediyesi de Marşal plânından faydalanmak istiyormuş..
— İster a, ata nal çakıldığını görmüş de kurbağa ayaklarını uzatmış !

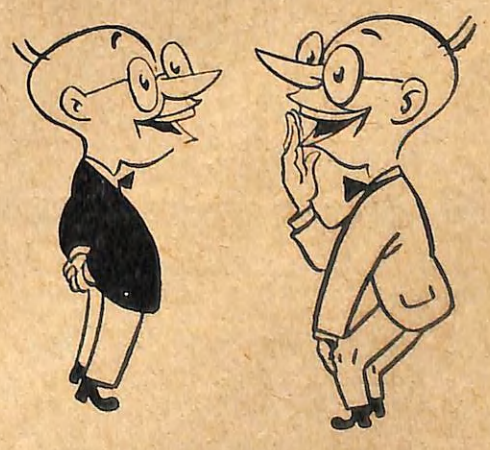

— Pahalılıkla mücadele tedbirleri neden sökmüyor?
— Avcı ne kadar hile bilse ayı o kadar yol bilir de ondan !

TOMBUL TEYZE

Tombul Teyze — Kocacığım, omuzumdan in aşağı, gıdıklanıyorum !

T. T. Postası

Adana: Nimet Ertürk,

S — Sayın Teyzeciğim,

Son günlerde üstünüzde yeni model elbiseler göremiyoruz. Acaba pahalılık dolayısiyle tasarrufa mı riayet ediyorsunuz, yoksa muhterem dayımızın size karşı sevgi ve vazifelerinde bir azalma mı oldu?

C — Sayın hemşireciğim,

Rita Hayvort'un seksen elbise yaptırıp İstanbula geleceğini ve İstanbul kadınlarını kendine hayran bırakacağını gazetelerde okudum. Her ne kadar yıldız değilsek de bizim de âcizane el içine çıkacak elbiselerimiz vardır. Şimdiden giyip çıkarırsam hemşirelerimiz beni Rita zannedip peşime düşerler diye korkuyorum !

Zeki ve nüktedan Nazmi Acar bu kere bir oyun meşkhanesi açmıştır. Arzu eden baylara sakalı ele vermemek usullerini, hatunlara da kendi mahsulü figürlerle muhtelif numaralar öğretmektedir.

DENTOSİL

diş macunu

İnsanın ağzında bir bahar havası yaratır.

Geçen sayıdaki bulmacanın halli:

1 — Ortaköy camii, 2 — Beyazıt camii, 3 — Kuledibi Belediye Erkek Hastanesi, 4 — Güzel Hisar (Anadoluhisarı) 5 — Ayasofya camiinin arka kapısı.

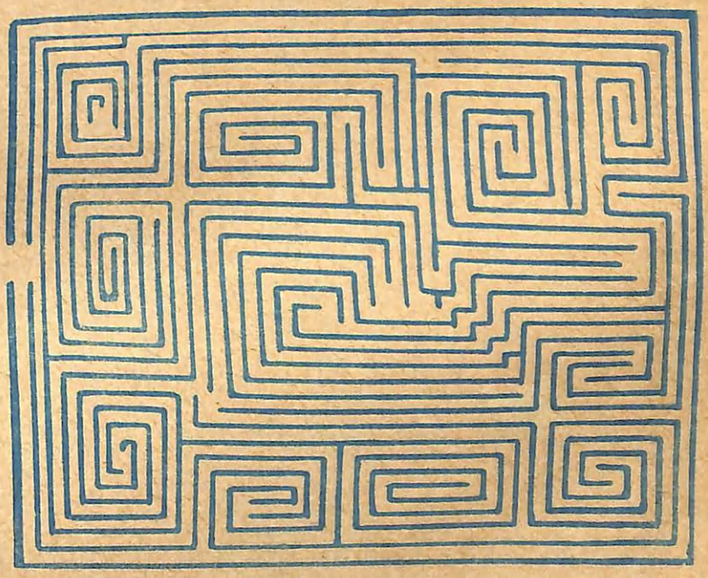

Kapıdan girecek ve tâ odası orta yerde olan umum müdürle görüşeceksiniz! Bazı açıkgözler çabucak girer, görüşür ve başka yoldan döner. Bazıları ise yanlış odalara girerler!.

— Amelikan yardımından sonra belimiz doğrulacakmış..

— Bundan sonra onlar mı belleyecek?!

AŞKA DAİR

Düşman, dostun samimileşmesidir.

★

Hayat bir tecrübe mektebidir ki; şehadetnamesi bulunmayıp, ölüm adiyle bir tasdiknamesi vardır.

★

Güzel sanatlar, mekteplerin hudutları haricindeki yerlerde öğretilir .

★

Yılan yılanı sokmaz.

★

Ocak sönmelerini hazırlayan sebepler ikiye ifrağ olunabilir, az para ile çok para.

★

Sayı: 147

Sahibi ve yazı işleri müdürü
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

— Buyurun, hem bayanlar, hem bayanlar!

Mizah